

Sygn. akt I ACa 7/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Elżbieta Bieńkowska
Sędziowie	:	SA Elżbieta Borowska SO del. Grażyna Wołosowicz (spr.)
Protokolant	:	Elżbieta Niewińska

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2015 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. L. (1) i Ł. L.**

przeciwko **Skarbowi Państwa - (...)**

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Łomży

z dnia 4 listopada 2014 r. sygn. akt I C 291/13

I oddala apelację;

II zasądza od powodów na rzecz Skarbu Państwa – (...) po 250 zł tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej, odstępując od obciążania powodów tymi kosztami w pozostałym zakresie.

(...)

UZASADNIENIE

Powodowie B. L. (1) i Ł. L. wnieśli o przyznanie od pozwanego Skarbu Państwa – (...) zadośćuczynienia w kwocie po 2 000 000,00 zł na rzecz każdego z nich. W uzasadnieniu pozwu wskazali, że (...) w dniu 31.12.2007 roku wydała fałszywie postanowienie o umorzeniu śledztwa o sygnaturze 1 Ds. 897/07, ponieważ powinno być wydane postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa. Zdaniem powodów, (...) dopuściła się szeregu uchybień w toku postępowania, między innymi wywierała naciski na powoda Ł. L., utrudniała powodom dostęp do akt 1 Ds. 897/07 i 1 Ds. 373/08 w 2010 i 2011 roku, wprowadzała powódkę B. L. (1) w błąd, nie zastosowała środka zapobiegawczego wobec

podejrzanego i nie zleciła rewizji jego mieszkania. W ocenie powodów śledztwa prowadzone w sprawach 1 Ds. 897/07 i 1 Ds. 373/08 były ukierunkowywane, rozciągane w czasie, prowadzone stroniczo, do akt spraw zostały dołączone sfałszowane oświadczenia. Powodowie wskazali, że pozwany doprowadził B. L. (1) i jej rodzinę do silnego stresu, do bezradności, członkowie rodziny powódki stracili kontrolę nad własnym życiem i istniało zagrożenie życia jej oraz pozostałych członków jej rodziny. Powódka zmuszona była przerwać pobyt zagranicą, straciła czas, pracę, zdrowie i wielkie pieniądze, która mogła zarobić, ponieważ otrzymała prawo do legalnej pracy w USA. Na rozprawie dnia 20 maja 2014 roku powódka B. L. (1) w imieniu własnym i powoda Ł. L. wniosła o zasądzenie kwoty 1 mln zł (k. 337). W piśmie procesowym wniesionym dnia 06.06.2014 roku (k. 341-348) powodowie wniesli o oddalenie powództwa pozwanego Skarbu Państwa, które jest niezasadne, obciążenie kosztami postępowania Skarb Państwa jako stronę pozwaną i zażądali odszkodowania za utraconą pracę (dochód ponad 400 tys. zł) oraz zadośćuczynienia w łącznej kwocie 4 mln złotych.

Pozwany Skarb Państwa reprezentowany przez (...) i zastępowany przez (...) w odpowiedzi na pozew wniosł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powodów na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania według norm prawem przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Wskazał przy tym, że działania funkcjonariuszy Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce podejmowane były w granicach i na podstawie obowiązującego prawa, a powodowie nie doznali w następstwie tych działań szkody niemajątkowej.

Wyrokiem z dnia 4 listopada 2014 roku Sąd Okręgowy w Łomży: oddalił powództwo (punkt I.) oraz odstąpił od obciążania powodów kosztami postępowania (punkt II.).

Z ustaleń poczynionych przez Sąd I instancji wynikało, że postanowieniem z dnia 22 grudnia 2003 roku, sygn. akt Ko 103/03 Sąd Rejonowy w Ostrołęce po rozpoznaniu zażalenia pokrzywdzonej B. L. (1) na postanowienie Komendy Miejskiej Policji w O. z dnia 16 kwietnia 2003 r. zatwierdzone przez Prokuratora Rejonowego w Ostrołęce w dniu 24 kwietnia 2003 roku o umorzeniu dochodzenia w sprawie 1 Ds 370/03 nie uwzględnił zażalenia i utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie. W uzasadnieniu podano, że zaskarżonym postanowieniem umorzono dochodzenie w sprawie 2 Ds 370/03 dotyczącej przestępstwa wymuszenia zwrotu wierzytelności – wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie czynu (art. 17 § 1 pkt. 1 k.p.k.). Wskazano, że wbrew twierdzeniom skarżącej brak jest dowodów na to, iż D. B. domagając się od pokrzywdzonej zwrotu pieniędzy, stosował wobec niej groźby karalne. Ponadto w sprawie brak było również dowodów wskazujących na to, aby D. B. w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności od B. L. (1) podejmował inne bezprawne działania.

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2003 roku wydanym w sprawie 2 Ds 241/03 – z powodu nie wykrycia sprawców – umorzono również dochodzenie w sprawie popełnienia na szkodę B. L. (1) czynu z art. 288 § 1 kk (k. 352).

Powodowie B. L. (1) i Ł. L. wystosowali w dniach 09.03.2004r. i 28.05.2004r. pisma dotyczące prowadzenia postępowań między innymi przez Prokuraturę Rejonową w Ostrołęce do Sądu Najwyższego w Warszawie Wydział Karny, Biura Rzecznika Praw Obywatelskich w W. (k. 353-356).

Wezwaniem z dnia 16 lipca 2007 roku, sygn. akt 1 Ds. 897/07 prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce E. Ś. w związku ze złożonym zawiadomieniem o przestępstwie oszustwa dokonany na szkodę B. L. (1), stosownie do treści art. 307 § 1 k.p.k. wezwała pełnomocnika powódki adw. J. H. do uzupełnienia, w terminie 14 dni od otrzymania wezwania braków wniesionego zawiadomienia o przestępstwie poprzez między innymi dokonanie tłumaczenia dokumentów sporządzonych w języku angielskim, dołączonych do zawiadomienia o przestępstwie z pouczeniem, że nie uzupełnienie braków w określonym terminie spowoduje odmowę wszczęcia postępowania (k. 349-349v). W związku ze zwrotem tych dokumentów, pełnomocnik adw. J. H. działający w imieniu B. L. (1), pismem z dnia 18 lipca 2007 roku dotyczącym sprawy 1 Ds. 897/07 skierowanym do Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce wskazał, że dokumenty te, pomimo braku potwierdzeń przekazów bankowych, potwierdzają jednoznacznie, że B. L. (1) przekazała dla I. Z. (1) kwotę 69.345 USD. Zaznaczył również, że w jego ocenie dokumenty zostały zwrócone przedwcześnie, bez co najmniej pobieżnego sprawdzenia zawartych w nich faktów i oświadczył, że nie jest upoważniony do przeprowadzania

dochodzenia, a uzyskanie jakichkolwiek dokumentów bankowych z banków, które zasłaniają się tajemnicą bankową jest z jego strony niemożliwe (k. 350 – 351).

Postanowieniem z dnia 26 lipca 2007 roku, sygn. akt 1 Ds. 897/07 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce E. Ś. działając na podstawie art. 325b § 1 pkt 1 k.p.k. wszczęła śledztwo w sprawie oszustwa dokonanego na szkodę B. L. (1) przez I. Z. (1), t.j. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk (k. 188). Zarządzeniem z dnia 26 lipca 2007 roku, sygn. akt 1 Ds. 897/07 powierzyła przeprowadzenie śledztwa Komendzie Miejskiej Policji w O. w terminie do dnia 30 września 2007 roku oraz zastrzegła do osobistego wykonania czynności śledztwa wymienione w art. 311 § 3 k.p.k. (k. 189).

Kolejnym postanowieniem z dnia 31 grudnia 2007 roku, sygn. akt 1 Ds. 897/07 - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce E. Ś. umorzyła śledztwo w sprawie dokonanego w okresie od stycznia 2006 r. do lipca 2007 r. doprowadzenia B. L. (1) przez I. Z. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o kwocie około 210 000 zł, t. j. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 kk wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa – na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. (k. 194)

W dniu 31 grudnia 2007 roku sporządzono w sprawie 1 Ds. 1492/07 akt oskarżenia przeciwko I. Z. (1) oskarżonemu o czyny z art. 230 § 1 k.k., t. j. o to, że w marcu 2006 roku w O. podając się za prokuratora oraz powołując się wobec A., K. i R. T. na wpływy w Prokuraturze Rejonowej w Ostrołęce, w zamian za korzyść majątkową w kwocie 1500 \$ uzyskaną od K. T., podjął się pośrednictwa w załatwieniu sprawy karnej 1 Ds. 321/06 – II K 353/06 przeciwko R. T. poprzez umożliwienie R. T. uniknięcia odpowiedzialności karnej. Z kolei powołując się wobec B. L. (1) i Ł. L. na wpływy w Ambasadzie Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej w zamian za korzyść majątkową w kwocie 1 500 \$ uzyskaną od B. L. (1), podjął się pośrednictwa w załatwieniu dla Ł. L. wizy wjazdowej do Stanów Zjednoczonych. W maju 2006 r. w O. powołując się wobec A. T. i K. T. na wpływy w Ambasadzie Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej w zamian za korzyść majątkową w kwocie 750 \$ uzyskaną od A. T., podjął się pośrednictwa w załatwieniu dla K. T. wizy wjazdowej do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Natomiast we wrześniu 2006 roku w O. powołując się wobec A. T. i R. T. na wpływy w Wydziale Spraw Obywatelskich (...) Urzędu Wojewódzkiego, Delegatura w O. w zamian za korzyść majątkową w kwocie 1600 \$ uzyskaną od A. T., podjął się pośrednictwa w załatwieniu paszportu dla R. T. (k. 190-193).

Pismem z lutego 2008 roku powódka B. L. (1), wskazując jako adres do korespondencji w Polsce: (...), (...)-(...) R., zwróciła się do Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce o przesłanie odpisów postanowień o umorzeniu postępowania w sprawie 1 Ds 897/07, 1 Ds 373/08 oraz innej nieznannej z numeru sprawy, a także kserokopii dowodów wpłat (k. 357).

Prokurator Rejonowy Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce pismem z dnia 11 kwietnia 2008 roku, sygn. akt 1 Ds. 897/07, poinformowała, że kwestie dotyczące przestępstw popełnionych na szkodę powódki przez D. B. były przedmiotem sprawy oznaczonej sygnaturą 1 Ds. 492/05 i zakończonej skierowaniem przeciwko ww. aktu oskarżenia. Zaś sprawa dot. I. Z. (1) w aspekcie popełnienia przestępstwa określonego w art. 230 § 1 k.k. poprzez podjęcie się pośrednictwa m. in. w załatwieniu wizy wjazdowej do Stanów Zjednoczonych dla Łukasza P. L. była przedmiotem postępowania o sygn. 1 Ds. 1492/07 zakończonej skierowaniem aktu oskarżenia w dniu 31 grudnia 2007 r. Natomiast śledztwo w sprawie doprowadzenia powódki przez I. Z. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie ok. 210 000 zł zakończyło się umorzeniem postępowania z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających popełnienia przestępstwa. Ponadto poinformowano, że nadesłane przez powódkę materiały zostały pozostawione w aktach sprawy 1 Ds. 897/07 bez nadania dalszego biegu, albowiem nie zawierają okoliczności mogących skutkować kontynuacją postępowania (k. 198-199, 529-530).

Pismem z maja 2008 roku powódka B. L. (1) zwróciła się do Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce o wstrzymanie wszystkich egzekucji komornika, ewentualnie przepisanie tych zadłużeń na hipotekę I. Z. (1) – byłego pełnomocnika (k. 359).

Postanowieniem z dnia 15 maja 2008 roku, sygn. akt 1 Ds. 373/08 wszczęte zostało dochodzenie w sprawie kradzieży dokumentów w postaci dowodu osobistego oraz prawa jazdy na szkodę B. L. (1), zaistniałej w dotychczas

nieokreślonym okresie czasu, prawdopodobnie w miejscowości (...) gm. R. (k. 202). Następnie postanowieniem z dnia 27 czerwca 2008 roku, sygn. akt 1 Ds. 373/08 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce umorzyła dochodzenie w sprawie dokonanego przez I. Z. (1) przywłaszczenia i ukrycia należących do B. L. (1) dokumentów w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy, dokumentów dotyczących spraw finansowych, budowy domu (dziennik budowy, kosztorys), korespondencji sądowej, z prokuraturą oraz innych i posługiwania się tymi dokumentami – wobec braku znamion czynu zabronionego. Z tej samej przyczyny umorzono dochodzenie w sprawie doprowadzenia Ł. L. przez I. Z. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez nakłonienie go do sprzedaży po zaniżonej cenie nieruchomości położonej w m. B., gm. R. oraz w sprawie przekroczenia uprawnień przez notariusza B. P. w związku ze sporządzeniem aktu notarialnego nr (...) dotyczącego sprzedaży nieruchomości przez Ł. L. oraz psychicznego znęcania się I. Z. (1) nad pozostającymi wobec niego w stałym stosunku zależności A. i Ł. L. - dziećmi B. L. (1). Tym samym postanowieniem umorzono dochodzenie w sprawie doprowadzenia B. L. (1) przez jej pełnomocnika I. Z. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o kwocie około 210 000 złotych poprzez przyjęcie wskazanej kwoty z przeznaczeniem na uregulowanie zadłużeń B. L. (1) i nie przeznaczenie jej na spłatę długów - wobec stwierdzenia, że postępowanie co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone. Postępowanie umorzono też w sprawie kradzieży przez I. Z. (1) mienia w postaci złotej biżuterii: złotego łańcuszka i bransolety o wartości 2000 złotych na szkodę Ł. L. oraz 50 - 70 sztuk pustaków na szkodę B. L. (1) - wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Natomiast w sprawie gróźb popełnienia przestępstwa przez D. B. na szkodę B. L. (1) i osób jej najbliższych - wobec stwierdzenia, że postępowanie co do tego samego czynu tej samej osoby toczy się (k. 203-207).

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2008 roku asesor Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce K. S. po zapoznaniu się z materiałami – odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza Komendy Miejskiej Policji w O. podczas przeprowadzania czynności procesowej przesłuchania w charakterze świadka Ł. L., poprzez nie zamknięcie drzwi wejściowych do pokoju, gdzie odbywało się przesłuchanie i wielokrotne zapytywanie świadka podniesionym głosem o okoliczności zdarzenia będącego przedmiotem przesłuchania – wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (k. 324-328).

Wyrokiem z dnia 16 stycznia 2009 roku, sygn. akt II K 326/07 Sąd Rejonowy w Ostrołęce II Wydział Karny po rozpoznaniu sprawy D. B., uznał go za winnego tego, że w sierpniu 2002r w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić A. D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że używając przemocy żądał wydania pieniędzy w kwocie 3000 złotych, jak również winnym tego, że w okresie od maja 2002r do 21 marca 2003r w O. i w B. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej grożąc B. L. (1) pozbawieniem życia i spaleniem zabudowań stanowiących własność wymienionej, usiłował doprowadzić ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem zmusił ją do złożenia pisemnego oświadczenia, iż pożyczyła od niego 40 000 złotych, co nie miało miejsca i żądał następnie wydania tych pieniędzy oraz działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i stosując wobec D. S. przemoc fizyczną zmusił go w styczniu 2004r. do pisemnego oświadczenia, iż pożyczył od D. B. 20 000 złotych i doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 40 000 złotych poprzez zawarcie pozornej umowy sprzedaży nieruchomości w postaci mieszkania należącego do niego położonego w O. przy ul. (...) w formie aktu notarialnego z dnia 08.12.2004r. oraz wydania mu w styczniu 2005r. kwoty 3500 złotych. Orzekł wobec oskarżonego D. B. karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat pozbawienia wolności i grzywny w liczbie 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 50 złotych (k. 496-520). Wyrok Sądu I instancji został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Ostrołęce w II Wydziale Karnym z dnia 21 października 2009 roku, sygn. akt II Ka 189/09 (k. 525).

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce pismem z dnia 19 stycznia 2009 roku przesłał powódce B. L. (1) odpisy postanowień o umorzeniu postępowań przygotowawczych w sprawach: 1 Ds. 897/07 i 1 Ds. 373/08. Jednocześnie zobowiązał powódkę o precyzyjne określenie numerów kart z akt 1 Ds. 897/07, których kserokopie chciała uzyskać. Jednocześnie poinformował, że akta 1 Ds. 897/02 aktualnie znajdują się w Prokuraturze Rejonowej w Ostrołęce (k. 208, 329). Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce, zarządzeniem z dnia 25 lutego 2009 roku w sprawach o sygn. akt 1 Ds. 373/08, 1 Ds. 897/07 - odmówił przyjęcia zażalenia na postanowienie Prokuratora Rejonowego w

Ostrołęce z dnia 27 czerwca 2008 roku o umorzeniu śledztwa 1 Ds. 373/08 oraz z dnia 31 grudnia 2007r. w sprawie 1 Ds. 897/07 - z uwagi na wniesienie ich po terminie (k. 223).

Pismem z dnia 3 marca 2009 roku w sprawie 1 Ds. 897/07 Prokurator Rejonowy w Ostrołęce poinformował powódkę B. L. (1), że po zapoznaniu się z aktami postępowania 1 Ds. 897/07, brak jest podstaw do podjęcia śledztwa na nowo w sprawie oszustwa na szkodę powódki w okresie od stycznia 2006 do lipca 2007 roku – art. 286 § 1 k.k., ponieważ dotychczas nie pojawiły się nowe istotne okoliczności, które mogłyby skutkować podjęciem na nowo umorzonego śledztwa, a kolejne pisma powódki w tej sprawie zostaną pozostawione bez biegu (k. 200, 360, 451). Kolejnym pismem z tego samego dnia poinformował powódkę, że w nawiązaniu do pisma z dnia 23 lutego 2008 roku w sprawach 1 Ds 373/08 i 1 Ds 897/07 - odpisy żądanych dokumentów może ona otrzymać po wniesieniu opłaty kancelaryjnej (k. 201, 330).

Zarządzeniem z dnia 12 października 2009 roku, odmówiono przyjęcia zażalenia z uwagi na wniesienie go po terminie - na zarządzenie Prokuratora Rejonowego w Ostrołęce z dnia 24 kwietnia 2009 roku o odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Ostrołęce z dnia 27 czerwca 2008 roku (k. 224). Podobne zarządzenie podjęto w dniu 18 listopada 2009 roku i w dniu 12 lutego 2010 roku, (k. 225, 226).

Pismem z dnia 1 grudnia 2009 roku, sygn. akt 1 Ds. 373/08 Prokurator Rejonowy w Ostrołęce poinformował powódkę B. L. (1), że nie znalazł podstaw od podjęcia dochodzenia na nowo w sprawie m. in. oszustwa na szkodę powódki – art. 286 § 1 k.k., ponieważ dotychczas nie pojawiły się żadne nowe istotne okoliczności, które mogłyby skutkować podjęciem na nowo umorzonego śledztwa (k. 273, 361, 450).

Wyrokiem z dnia 22 lutego 2010 roku Sąd Rejonowy w Ostrołęce w II Wydziale Karnym I. Z. (1) został uznany winnym zarzuconego mu czynu określonego w art. 230 § 1 k.k. i został skazany na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równą w kwocie 30 stawek (k. 209-222).

Prokurator Rejonowy w Ostrołęce postanowieniem z dnia 7 maja 2010 roku odmówił przywrócenia terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Ostrołęce z dnia 27 czerwca 2008 roku o umorzeniu postępowania przygotowawczego 1 Ds. 373/08 i w sprawie 1 Ds. 897/07 (k. 227). Pismem z dnia 1 czerwca 2010 roku, sygn. akt 1 Ds 373/08, 1 Ds 897/07 poinformowano powódkę B. L. (1) o wyrażeniu zgody na wydanie kserokopii żądanych przez nią dokumentów po uiszczeniu stosownej opłaty kancelaryjnej (k. 331). Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2010 roku, sygn. akt II Kp 177/10 Sąd Rejonowy w Ostrołęce nie uwzględnił zażalenia B. L. (1) na zarządzenie Prokuratora Rejonowego w Ostrołęce z dnia 7 maja 2010 roku o odmowie przywrócenia terminu do wniesienia zażalenia i utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie (k. 228). Kolejnym postanowieniem z dnia 24 czerwca 2010 roku, sygn. akt II Kp 79/10 Sąd Rejonowy w Ostrołęce nie uwzględnił zażalenia B. L. (1) na zarządzenie Prokuratora Rejonowego w Ostrołęce z dnia 18 listopada 2009 roku o odmowie przyjęcia zażalenia, z uwagi na to, że zażalenie B. L. (1) zostało nadane po upływie 7 dniowego terminu (k. 229). Z kolei postanowieniem z dnia 28 października 2010 roku w sprawie o sygn. akt II Kp 78/10 utrzymano w mocy zarządzenie Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce z dnia 12.02.2010 roku w przedmiocie odmowy przyjęcia zażalenia (k. 230).

Zarządzeniem z dnia 26 listopada 2010 roku Prokurator Rejonowy w Ostrołęce odmówił udostępnienia akt spraw 1 Ds. 897/07 i 1 Ds. 373/08 B. L. (1) i zarządził doręczenie odpisu zarządzenia B. L. (1) na adres wskazany we wniosku (k. 231-232). Na to zarządzenie powódka B. L. (1) złożyła zażalenie do Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce. Postanowieniem z dnia 31 grudnia 2010 roku, I. D. 98/10 Prokurator Okręgowy w Ostrołęce uchylił zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazał Prokuratorowi Rejonowemu w Ostrołęce do ponownego rozpoznania (k. 233-235).

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce w odpowiedzi na pismo B. L. (1) z 15 lutego 2011 roku podał, że nie znalazł podstaw do podjęcia prawomocnie umorzonych postępowań prowadzonych w sprawach 1 Ds 897/07 i 1 Ds 373/08. Równocześnie poinformowano powódkę, że jej pismo w części dotyczącej zdarzeń, które nie były przedmiotem procesowego rozpoznania zostało przekazane według właściwości Prokuraturze Rejonowej w Ostrołęce (k. 363, k. 446). Dnia 18 marca 2011 roku K. w O. postanowieniem sygn. akt 1 Ds. 211/11 odmówiła wszczęcia

dochodzenia po zawiadomieniu B. L. (1) w sprawie podejrzenia sfalszowania oświadczenia o zaciągnięciu przez nią pożyczki od I. N. i J. W.. W uzasadnieniu podano, że J. W. i I. N. już nie żyją. Zatem nie ma możliwości zweryfikowania ich zeznań z zeznaniami B. L. (1) (k. 264-265).

Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2011 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce uwzględnił zażalenie B. L. (1) na postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie 1 Ds. 211/11 (k. 266). Pismem z dnia 7 czerwca 2011 roku, (...) Prokuratura Apelacyjna w Warszawie poinformowała powódkę B. L. (1), że analiza jej korespondencji nadesłanej przy piśmie z dnia 21 kwietnia 2011 roku o sygn. akt (...) oraz materiałów zgromadzonych w aktach (...) - nie daje podstaw do jej procesowego załatwienia. Natomiast zarzuty dotyczące niedopełnienia obowiązków przez wymienionych w korespondencji prokuratorów winny być rozpoznane przez właściwego przełożonego dyscyplinarnego (k. 386).

Postanowieniem z dnia 8 września 2011 roku, sygn. akt Ds. 722/11 odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych, t. j. prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce podczas przeprowadzania postępowań o sygn. 1 Ds. 897/07 oraz 1 Ds. 373/08 - wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego (k. 296-301).

Postanowieniem z dnia 27 września 2011 r. K. w O. umorzyła śledztwa prowadzone w sprawie (...), co następnie zostało zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce (k. 267-269). W piśmie z dnia 02 listopada 2011 roku, sygn. akt (...). Zastępca Prokuratora Okręgowego w Ostrołęce, skierowanym do Prokuratora Rejonowego w Ostrołęce zwrócił uwagę, że w sprawie 1 Ds 897/07 postanowienie o umorzeniu śledztwa zostało wydane przedwcześnie, bowiem w dniu 24 grudnia 2007 roku wydano postanowienie o zwolnieniu z tajemnicy bankowej, które dotyczyło wątku doprowadzenia B. L. (1) przez I. Z. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie około 210 000 złotych. Zobowiązał do zajęcia stanowiska odnośnie dowodów rzeczowych. Ponadto wskazał, że w sprawie 1 Ds. 373/08 odpowiedzi udzielił prokurator referent, podczas gdy takiej odpowiedzi powinien udzielić kierownik jednostki organizacyjnej (k. 370-371). W odpowiedzi na to, Prokurator Rejonowy wskazał, że nie może zgodzić się z zarzutem braku rzetelności analizy dowodów dokonanej w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu śledztwa z dnia 31 grudnia 2007 roku. Faktem jest, że w dniu podejmowania decyzji o umorzeniu postępowania prokurator nie dysponował dokumentem z banku w przedmiocie przekazania pieniędzy I. Z. (1) za pośrednictwem (...) oraz jednej wpłaty z maja 2006r., ale ta okoliczność nie ma znaczenia dla sposobu zakończenia postępowania. Zaś analiza akt sprawy wskazuje, że nie znajdują się w niej żadne oryginalne dokumenty dotyczące przekazywania środków przez B. L. dla I. Z. (k. 372 - 374).

Pismem z dnia 28 grudnia 2011r., (...) Prokurator Prokuratury Okręgowej poinformował powódkę B. L. (1) w związku z jej wnioskiem z dnia 19 grudnia 2011 roku o zabezpieczenie majątku I. Z. (1) w toku postępowania Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce sygn. akt 1 Ds. 897/07 i 1 Ds. 373/08, że nie ma podstaw prawnych do podjęcia procesowych działań w tym zakresie. Sprawy zostały bowiem prawomocnie zakończone wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego (k. 364, 449). Natomiast pismem z dnia 16 stycznia 2012 roku, znak (...) Prokurator Okręgowy w Ostrołęce poinformowała powódkę, że podziela jej stanowisko, że postępowania prowadzone w niniejszych sprawach wymagają uzupełnienia, bowiem nie wyjaśniono wszystkich okoliczności sprawy, istotnych dla podjęcia prawidłowej decyzji merytorycznej. Ponadto z uwagi na zastrzeżenia powódki co do rzetelności i obiektywizmu prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce, Zastępca Prokuratora Okręgowego podjął decyzję, by kolejne zawiadomienia powódki przekazać celem procesowego rozpoznania z pominięciem właściwości miejscowej, to jest z wyłączeniem Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce (k. 375-376).

Postanowieniem z dnia 29 lutego 2012 roku, sygn. akt II Kp 393/11 Sąd Rejonowy w Ostrołęce Wydział II Karny po rozpoznaniu w sprawie zażalenia pokrzywdzonej B. L. (1) na postanowienie Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce z dnia 27.09.2011 roku o umorzeniu śledztwa, utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy. W uzasadnieniu wskazał, że odnośnie części zarzutów prokurator słusznie ustalił, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego. Jedynym dowodem jest zeznanie B. L. (1), które nie znajduje potwierdzenia w jakimkolwiek innym dowodzie. Natomiast odnośnie zarzutów dotyczących oszustwa polegającego na wyłudzeniu

pieniędzy, fałszowaniu oświadczeń dotyczącej zwrotu pożyczek oraz wyłudzeniu pełnomocnictwa, to powyższe zachowania powinny być wyjaśnione w toku toczącego się już postępowania o oszustwo, prowadzonego pod nadzorem Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce (k. 270-271v).

Wyrokiem zaocznym z dnia 9 marca 2012 roku, sygn. akt I C 967/11 Sąd Okręgowy w Ostrołęce Wydział Cywilny w sprawie z powództwa B. L. (1) przeciwko I. Z. (1) o zapłatę i wydanie dokumentów, zasądził od pozwanego I. Z. (1) na rzecz powódki B. L. (1) kwotę 144 171 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 1 czerwca 2007 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 465 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 września 2011 roku do dnia zapłaty, umorzył postępowanie w zakresie żądania wydania dokumentów.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2012r. w sprawie 1 Ds. 897/07 - postanowił podjąć na nowo śledztwo w tej sprawie (k. 236). Z kolei zarządzeniem z dnia 04 kwietnia 2012 roku, zarządził udostępnienie pokrzywdzonej B. L. (1) do wglądu akta główne śledztwa 1 Ds 326/12 (k. 332), a następnie 10 kwietnia 2012 roku, na wniosek B. L. (1) i po sporządzeniu kserokopii wydano stosowne karty z akt (k. 333). Kolejne zarządzenie w tej samej kwestii wydano w dniu 11 kwietnia 2012 roku (k. 334).

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2012 roku, Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce postanowił wyłączyć ze sprawy 1 Ds. 326/12 do odrębnego postępowania materiały śledztwa w sprawie przywłaszczenia przez I. Z. (1) – pełnomocnika B. L. (1) powierzonego mu mienia w postaci nieustalonej kwoty pieniędzy, przekazanej z przeznaczeniem na spłatę zobowiązań (k. 237-240). Następnie postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2012 roku zawiesił śledztwo w tej sprawie z uwagi na niemożność ustalenia miejsca pobytu podejrzanego I. Z. (1) (k. 248, 280). W tym samym dniu podjął zarządzenie o poszukiwaniu podejrzanego I. Z. (1) i czynności te zlecił Komendzie Policji w O. (k. 249).

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2012 roku, sygn. akt 1 Ds. 400/12 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce umorzył śledztwo w sprawie przywłaszczenia przez I. Z. (1) powierzonego mu mienia ruchomego w postaci nieustalonej kwoty pieniędzy z przeznaczeniem na spłatę zobowiązań pieniężnych wymienionej i działania tym na szkodę B. L. (1) - wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu (k. 241-244). Zarządzeniem z dnia 07 maja 2012 roku, sygn. akt 1 Ds 326/12 - udostępniono pokrzywdzonej B. L. (1) do wglądu akta główne śledztwa 1 Ds 326/12. Odpis orzeczenia doręczono powódce w dniu 8 maja 2012 roku (k. 335).

Sąd Rejonowy w Ostrołęce postanowieniem z dnia 12 lipca 2012 roku, sygn. akt II Kp 196/12 na skutek zażalenia B. L. (1) na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Ostrołęce z dnia 27.04.2012r. o zawieszeniu śledztwa - uchylił zaskarżone postanowienie. W ocenie Sądu dotychczasowe czynności wykonane w celu ustalenia miejsca pobytu podejrzanego były niewystarczające (k. 377-378, 447-448). Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce w sprawie 1 Ds. 678/12 prowadzonej przeciwko I. Z. (1) wniósł o zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania na okres 14 dni (k. 250-251). Sąd Rejonowy w Ostrołęce uwzględnił wniosek i postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2012 roku sygn. akt II Kp-328/12 zastosował wobec I. Z. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania (k. 252-252v). Natomiast postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2012 roku, sygn. akt 1 Ds. 678/12 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce zarządził poszukiwanie listem gończym podejrzanego I. Z. (1) (k. 253). Następnie postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2012 roku postanowił zawiesić śledztwo z uwagi na niemożność ustalenia miejsca pobytu podejrzanego I. Z. (1) (k. 254). Sąd Rejonowy w Ostrołęce w sprawie II Kp 363/12 nie uwzględnił zażalenia B. L. (1) na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Ostrołęce z dnia 22 sierpnia 2012 roku o zawieszeniu śledztwa w sprawie 1 Ds. 678/12 (k. 255).

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2012 roku, sygn. akt 1 Ds. 373/08 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce podjął na nowo umorzone dochodzenie 1 Ds. 373/08 w sprawie przekroczenia uprawnień przez notariusza B. P. w związku ze sporządzeniem aktu notarialnego nr(...) dotyczącego sprzedaży nieruchomości przez Ł. L., t. j. o czyn z art. 231 § 1 k.k. Podstawą było ujawnienie nowych okoliczności, które należało poddać ocenie prawnoprawnej w nowej decyzji kończącej postępowanie, a której podjęcie winno poprzedzić przeprowadzenie czynności dowodowej przesłuchania świadka B. P. (k. 274). Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2012 roku, sygn. akt 1 Ds. 730/12

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce umorzył śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień służbowych w dniu 11 kwietnia 2006 roku w O. przez funkcjonariusza publicznego – notariusza B. P. w związku ze sporządzeniem aktu notarialnego nr rep. (...) dotyczącego sprzedaży nieruchomości przez Ł. L. i poświadczenia nieprawdy w przedmiotowym dokumencie - wobec braku znamion czynu zabronionego. W uzasadnieniu wskazano, że dokument w postaci aktu notarialnego z dnia 11.04.2006r. odpowiada wszystkim wymaganiom określonym w treści przepisu art. 92 § 1 ustawy – Prawo o notariacie, zaś przed jego podpisaniem, co wynika z zeznań świadków, notariusz postąpiła zgodnie z treścią przepisu art. 94 w/w ustawy. Sposób podpisania rzonego akt w żaden sposób i w żadnym stopniu nie naruszał interesu prywatnego Ł. L., ani także interesu publicznego. Czynność z dnia 11.04.2006r w istocie miała charakter wtórny, bowiem wszystkie istotne z punktu widzenia prawnego okoliczności zostały określone w akcie notarialnym z dnia 08.03.2006r. (k. 281-285). Również kolejnym postanowieniem z dnia 30 września 2013 roku, 3 Ds. 177/13 umorzono śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień służbowych w dniu 11 kwietnia 2006 roku w O. przez funkcjonariusza publicznego – notariusza B. P. w związku ze sporządzeniem aktu notarialnego nr rep. (...) dotyczącego sprzedaży nieruchomości przez Ł. L. poprzez poświadczenie nieprawdy w przedmiotowym dokumencie co do stawiennictwa w dniu podpisania przedmiotowego aktu notarialnego wszystkich występujących w czynności prawnej osób - wobec braku znamion czynu zabronionego (k. 289-294).

Sąd Rejonowy w Ostrołęce postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2012 roku, sygn. akt II Kp 197/12 nie uwzględnił zażalenia B. L. (1) i utrzymał w mocy postanowienie Prokuratora Rejonowego w Ostrołęce o umorzeniu śledztwa w sprawie sygn. akt 1 Ds. 400/12 (k. 245-247).

Postanowieniem z dnia 17 września 2012 roku, sygn. akt 1 Ds. 678/12 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce podjął śledztwo prowadzone przeciwko I. Z. (1) (k. 256, 281). Kolejnym postanowieniem z dnia 21 września 2012 roku, sygn. akt 1 Ds. 939/12 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce uchylił środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania zastosowany postanowieniem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 13.08.2012r., sygn. akt II Kp 328/12. Z uzasadnienia wynika, że w dniu 12.09.2012 roku I. Z. (1) został zatrzymany i osadzony w zakładzie karnym, gdzie odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w innej sprawie. Tym samym, odpada przesłanka do dalszego stosowania tymczasowego aresztowania w postaci obawy ucieczki lub ukrycia się podejrzanego (k. 257). W dniu 24 września 2012 roku sporządzono akt oskarżenia przeciwko I. Z. (1)(k. 258-263).

Pismem z dnia 26 października 2012 roku, nr (...)Prokuratura Okręgowa w Ostrołęce poinformowała powódkę B. L. (1), że jej pismo z dnia 17 września 2012 roku zostało potraktowane jako zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w sprawie zlecenia porwania jej (k. 385).

Postanowieniem z dnia 21 maja 2013 roku, sygn. akt 1 Ds. 498/13 Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrowi Mazowieckiej w sprawie utrudniania postępowania karnego 1 Ds. 897/07 poprzez pomaganie ustalonemu sprawcy przestępstwa uniknięcia odpowiedzialności karnej, przez ukrycie dowodów przestępstwa w postaci zestawień miesięcznych z Banku (...) zawierających potwierdzenia wpłat oraz usunięcia wskazanej dokumentacji w Prokuraturze Rejonowej w Ostrołęce, przez osobę która nie miała prawa nią wyłącznie rozporządzać - wobec nie popełnienia czynu i ukrycia tych - wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu (k. 309-312).

Postanowieniem z dnia 11 czerwca 2013 roku, sygn. akt 1 Ds 116/13 umorzono postępowanie wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, w sprawie złożenia fałszywych zeznań mających służyć za dowód w postępowaniu o sygn. I C 512/11 Sądu Okręgowego w Łomży I Wydział Cywilny w sprawie z powództwa B. L. (1) przeciwko J. H., złożenia fałszywych zeznań mających służyć za dowód w postępowaniu o sygn. 1 DS 1580 Prokuratury Rejonowej w Przasnyszu, w sprawie wykorzystania informacji uzyskanej w związku z wykonywaną pracą, wbrew przepisom ustawy, a odnoszącej się do postępowań o sygn. akt I C 589/11 i I C 428/11 zawisłych przed Sądem Okręgowym w Ostrołęce z powództwa B. L. (1) i ujawnienia powyższych informacji w piśmie z dnia 4 października 2011 r. skierowanym do Sądu Okręgowego w Łomży do sprawy I C 512/11, złożenia fałszywych zeznań mających służyć za dowód w postępowaniu o sygn. 1 DS 211/12 Prokuratury Rejonowej w Ostrowi Mazowieckiej, złożenia fałszywych zeznań mających służyć za dowód w postępowaniu odwoławczym Sądu Apelacyjnego w Białymstoku o sygn. akt I ACA 400/12 - wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (k. 75-83).

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2013 roku, sygn. akt II Kp 23/13 Sąd Rejonowy w Ostrołęce II Wydział Karny po rozpoznaniu zażalenia pokrzywdzonego Ł. L. na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Ostrołęce o umorzeniu śledztwa z dnia 17 grudnia 2012 roku, sygn. akt 1 Ds. 730/12 - uwzględnił zażalenie i postanowienie uchylił (k. 286-288, 407 – 408, 409-410).

Pismem z dnia 12 września 2013 roku, sygn. akt 1 Ds. 373/08 Prokurator Rejonowy w Ostrołęce poinformowała powódkę B. L. (1), że przeprowadzone czynności procesowe, w tym wnioskowane przez powódkę w złożonych pismach, nie zawierają takich danych, które uzasadniałyby podjęcie na nowo prawomocnie zakończonego postępowania 1 Ds. 373/08 w zakresie czynów opisanych w sentencji postanowienia o umorzeniu śledztwa. Brak jest również takich dowodów, które pozwoliłyby dokonać odmiennej od dotychczas poczynionej oceny karno – prawnej czynów stanowiących przedmiot rozstrzygnięcia postanowienia o umorzeniu śledztwa (k. 275-280).

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2013 roku, sygn. akt 1 Ds 938/13 KPP O. umorzyła dochodzenie w sprawie podrobienia lub przerobienia w celu użycia za autentyczny dokumentu w postaci pisma z dnia 18 lipca 2007 roku sygnowanego przez adwokata J. H. i skierowanego do Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce do sprawy 1 Ds. 897/07 i poświadczenia nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne w tym piśmie - wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego (k. 322-323).

Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2013 roku, sygn. akt 1 Ds. 538/13/s Prokurator Prokuratury Rejonowej w Pułtusku w sprawie zawiadomienia B. L. (1) o przekroczeniu uprawnień przez Prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce polegającego na usunięciu dokumentacji z akt sprawy 2 Ds. 370/03, przekroczenia uprawnień bądź niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w O. oraz Prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce w celu osiągnięcia korzyści osobistej przez inną ustaloną osobę polegającego na niezabezpieczeniu „notesu” należącego do D. B. oraz wydawaniu decyzji procesowych z naruszeniem prawa bez sprawdzenia istotnych, w sprawie niedopełnienia obowiązków przez Prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce w toku prowadzenia i nadzorowania postępowania 1 Ds. 897/07 polegającego na nie zastosowaniu tymczasowego aresztowania w toku postępowania przygotowawczego oraz na nie przeprowadzeniu czynności przeszukania u I. Z. (1) - wobec stwierdzenia, iż czynu nie popełniono; w sprawie zaistniałego w dniu 16 lipca 2007 roku w O. niedopełnienia obowiązków przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce polegającego na wezwaniu pełnomocnika pokrzywdzonej B. L. (1) do usunięcia braków formalnych poprzez dokonanie tłumaczenia dokumentów sporządzonych w języku angielskim, w sprawie niedopełniania obowiązków przez funkcjonariuszy K. w O. polegającego na niezabezpieczeniu odcisków palców na szklanej butelce znalezionej na miejscu zdarzenia w toku postępowania 2 Ds. 748/03 - wobec stwierdzenia przedawnienia karalności (k. 302-308).

Pismem z dnia 27 stycznia 2014 roku, 3 Ds. 177/13 Prokurator Rejonowy w Ostrołęce poinformował powoda Ł. L., że nie znalazł podstawy do podjęcia umorzonych śledztwa i pozostawił wniosek bez dalszego biegu (k. 295).

Pismem z dnia 04 kwietnia 2014 roku powódka B. L. (1) zwróciła się do Prokuratora Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej o zbadanie materiału dowodowego z akt spraw 2 Ds 248/03, 2 Ds 1013/03, 2 Ds 370/03, 2 Ds 241/03, II K 326/07, jak również tego materiału, którego nie zbadano i zlekceważono (k. 526-528v, k. 521 – 524).

Pismem z dnia 18 kwietnia 2014 roku, nr (...) Prezes Sądu Okręgowego w Ostrołęce poinformował powódkę B. L. (1), że zarzuty zawarte w złożonej przez nią skardze, dotyczącej postępowania apelacyjnego prowadzonego przez Sądem Apelacyjnym w Białymstoku, sygn. akt I ACa 400/12, nie są skierowane na procedowanie tegoż Sądu, a odnoszą się jedynie do okoliczności wówczas ujawnionych przez zeznającego świadka J. H., który w Sądzie Okręgowym w Ostrołęce rzekomo w sposób nieuprawniony miałby wejść w posiadanie informacji dotyczących przedmiotu tamtego postępowania, treści zapadłych rozstrzygnięć i pism procesowych. Stwierdził, że z dokumentacji nie wynika by świadkom udostępniano akta sprawy, rozprawy są jawne i o treści orzeczeń, stanowiskach stron każdy jako publiczność ma możliwość się dowiedzieć. Ponadto jawne są również wokandy sądowe określające strony i przedmiot sporu, zatem nie można wykluczyć, że o treści pisma świadek J. H. dowiedział się bezpośrednio od strony (k. 398-399).

Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2014 roku, sygn. akt II Kp 350/13 Sąd Rejonowy w Ostrołęce Wydział II Karny po rozpoznaniu zażalenia na postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie 1 Ds. 1580/11 uwzględnił częściowo zażalenie na postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie 1 Ds. 1580/11 i uchylił to postanowienie (k. 453-454).

Wyrokiem z dnia 5 czerwca 2014 roku, sygn. akt II K 1084/12 Sąd Rejonowy w Ostrołęce w II Wydziale Karnym uznał oskarżonego I. Z. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym, że ustalił, iż kwota przywłaszczonych pieniędzy wyniosła 79 518,14 złotych i za to wymierzył mu karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto uznał go za winnego tego, że posłużył się jako autentycznym podrobionym uprzednio przez nieustaloną osobę dokumentem w postaci oświadczenia I. N. potwierdzającego otrzymanie od niego kwoty 15.000 złotych jako zapłaty długu B. L. (1) w ten sposób, że kserokopię tego dokumentu przekazał swojemu obrońcy adw. J. Ś. celem przedłożenia w sprawie karnej II K 9/08 Sądu Rejonowego w Ostrołęce i za tak przypisany czyn i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Z kolei uznał go za winnego tego, że posłużył się dowodem osobistym innej osoby oraz wnioskiem o wymianę prawa jazdy, który uprzednio podrobił i na tej podstawie wymierzył mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności. Ostatecznie wymierzył oskarżonemu I. Z. (1) karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (k. 440-441). Wyrok nie jest prawomocny (k. 489-489v).

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2014 roku, sygn. akt II Kp 102/14 Sąd Rejonowy w Ostrołęce II Wydział Karny po rozpoznaniu zażalenia pokrzywdzonej B. L. (1) na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Ostrołęce o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 28 lutego 2014 roku, sygn. akt I Ds 122/14 - zażalenie uwzględnił i uchylił postanowienie. Sąd wskazał, że prokurator wykonywał czynności procesowe niezgodnie z treścią art. 307§ 2 kk. Dlatego powinien ponownie przeanalizować zawiadomienia o przestępstwie, przesłuchać pokrzywdzoną na okoliczność zawiadomienia, wyjaśnić wątek ewentualnych fałszywych zeznań oraz wykona inne czynności, których potrzeba wyłoni się w toku postępowania przygotowawczego i dopiero wtedy podejmie decyzję merytoryczną w oparciu o całość materiału dowodowego ustalając rzetelnie i prawidłowo stan faktyczny (k. 443-443v).

Postanowieniem z dnia 3 września 2014 roku, sygn. akt II Kp 547/13 Sąd Rejonowy w Ostrołęce w II Wydziale, na skutek zażalenia Ł. L. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa uchylił zaskarżone postanowienie Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 30 października 2013 r. w sprawie o sygn. 3 Ds. 237/13 dotyczącej składania fałszywych zeznań przez M. S. w toku postępowania przygotowawczego. Pismem z dnia 15 września 2014r, sygn. akt (...) powódka B. L. (1) zwróciła się do Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce z wnioskiem o zbadanie materiału dowodowego w wyżej wymienionym postępowaniu (k. 474-474v).

Pismem skierowanym do Prokuratora Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej powódka zwróciła się ze skargą na prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce, wskazując na zaistniałe jej zdaniem nieprawidłowości w prowadzeniu postępowań i wnosząc o pociągnięcie ich do odpowiedzialności dyscyplinarnej (k. 531-533v).

Powódka leczy się u A. B. specjalistki (...), która mieszka w N. oraz u doktora L. K.. Zakupuje leki i paraleki (k. 48-50, k. 73-74, k. 117, k. 144-155, k. 390-391, k. 396, k. 392-395, 455-464, 465-466, 467-469, 478-488). Z pisma A. B. z dnia 17 kwietnia 2009 roku wynika, że jej zdaniem powódka B. L. (1) cierpi z powodu silnego stresu. Natomiast zaświadczenia dr n. med. L. K. wskazują, że powódka jest pod jego opieką z powodu zespołu zaburzeń metabolicznych pod postacią zaburzenia tolerancji cukru z niedocukrzeniami (hipoglikemia), stanu po przebyłym przewlekłym zapaleniu trzustki, nieżytu żołądka i jelit, osłabienia układu odporności, nawracających zapaleń dróg oddechowych, choroby zwyrodnieniowej stawów kręgosłupa, neurastenii i nerwicy, dysbakteriozy jelit. Z powodów tych wymaga zachowania odpowiedniej diety i przewlekłego stosowania leków oraz preparatów mineralnych i witaminowych.

Pismem z dnia 19.08.2009 roku (...) w B. poinformował powódkę B. L. (1), że jej zadłużenie z tytułu pożyczki hipotecznej nr (...) z dnia 31.12.2001r. na dzień 18.06.2009r. wynosi 127 716,48 złotych, w tym kapitał 63 079,30 złotych, odsetki 64 637,18 złotych (k. 367). Pismem z dnia 07.04.2010r.(...)w B. poinformował powódkę B. L. (1), że jej zadłużenie z tytułu pożyczki hipotecznej nr (...) z dnia 31.12.2001r na dzień 31.03.2006 r. wynosiło łącznie 101 006,34 zł (k. 368). Pismem z dnia 08.04.2010 roku Bank (...) S.A. poinformował powódkę, że przekazał jej dane osobowe do Bankowego Rejestru (k.369). Wobec powódki prowadzone jest postępowanie egzekucyjne przez

Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrołęce B. O. o nr KM 325/05. Z informacji o stanie zaległości wynika, że na dzień 03.02.2012r. stan zadłużenia powódki równał się 80 019,35 złotych z tytułu należności głównej, 148 868,88 złotych z tytułu odsetek, koszty klauzuli 1 221,80 złotych, inne koszty 24,00 złotych, opłata egzekucyjna 34 529,10 złotych, wydatki gotówkowe 131,21 złotych (k. 366) Na dzień 05.06.2014 roku zaległość powódki B. L. (1) w sprawie Km 325/05 równała się 80 019,35 złotych z tytułu należności głównej, 199 359,99 złotych z tytułu odsetek, koszty klauzuli 1 221,80 złotych, inne koszty 24,00 złotych, opłata egzekucyjna 42 102,77 złotych, wydatki gotówkowe 1571,21 złotych (k. 411- 412).

Na dzień 20 czerwca 2012 roku powód Ł. L. został uznany za osobę bezrobotną, bez prawa do zasiłku (k. 66).

W ocenie Sądu I instancji analiza ww. materiału dowodowego wskazywała, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Wywodził, że podstawy prawnej roszczenia powodów należało upatrywać w przepisach art. 417 § 1 k.c., art. 445 § 1 k.c. i art. 448 k.c. Wskazywał, że w myśl art. 417 § 1 k.c. za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej na podstawie art. 417 k.c. jest szkoda w rozumieniu art. 361 § 2 k.c., czyli obejmująca straty oraz utracone korzyści, które poszkodowany mógł osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono; może być też zadośćuczynienie pieniężne za krzywdę w przypadkach wskazanych w art. 445 i 448 k.c. Zgodnie z dyspozycją art. 445 §1 k.c. natomiast w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Przy czym chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości) oraz cierpienie psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np. zszpecenia, niemożności uprawiania działalności artystycznej, naukowej, wyłączenia z normalnego życia. Stosownie zaś do treści art. 448 k.c. w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia. Zgodnie z art. 23 k.c. dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Art. 24 k.c. określa z kolei środki ochrony dóbr osobistych, wskazując, że ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba, że nie jest ono bezprawne; na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. W zakresie żądania zadośćuczynienia z tytułu naruszenia dóbr osobistych art. 24 k.c. odsyła więc do przepisów o czynach niedozwolonych, w szczególności art. 448 k.c. właśnie. Znajdą zatem zastosowanie ogólne reguły dotyczące kompensaty szkody w mieniu – majątkowej i na osobie – majątkowej i niemajątkowej (wyrok SA w Poznaniu z dnia 7 kwietnia 2010 roku, I ACa 222/10, LEX nr 628185, wyrok SA w Poznaniu z dnia 9 listopada 2010 roku, I ACa 841/10, LEX nr 756729).

W ocenie Sądu Okręgowego z powyższych przepisów wynikała konieczność wykazania zaistnienia wszystkich przesłanek odpowiedzialności pozwanego na omawianej podstawie, a mianowicie niezgodności z prawem działania lub zaniechania przy wykonywaniu władzy publicznej, szkody majątkowej bądź krzywdy oraz normalnego związku przyczynowego pomiędzy bezprawnością działań organów państwowych i doznaną szkodą majątkową bądź krzywdą. Podmiot żądający naprawienia szkody jest zobowiązany do wykazania – stosownie do obowiązujących w postępowaniu reguł rozkładu ciężaru dowodu – faktu zaistnienia szkody i jej rozmiarów, a także koniecznych i poniesionych przez poszkodowanego kosztów usunięcia jej skutków, nade wszystko jednak adekwatnego związku przyczynowo – skutkowego między działaniem (zaniechaniem) sprawcy a zaistniałą szkodą.

Następnie stwierdził, iż na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego doszedł do przekonania, że powodowie B. L. (1) i Ł. L. nie udowodnili omówionych powyżej przesłanek odpowiedzialności Skarbu Państwa. Wskazywał, że w pierwszej kolejności nie dowiedli bezprawności działań lub zaniechań podejmowanych przez

Prokuraturę Rejonową w Ostrołęce. Podzielił orzecznictwo sądowe, które wskazuje, że nie każda nieprawidłowość w działaniu władzy publicznej może być kwalifikowana jako bezprawność w rozumieniu art. 417 k.c. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach, sygn. akt I ACa 1200/13, Lex nr 1483729). Twierdził, że bardzo często organ odwoławczy uchyla orzeczenie lub decyzję organu niższej instancji z powodu odmiennej oceny stanu faktycznego, odmiennej wykładni przepisów prawa materialnego, czy też z powodu niewyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy. Jednakże nie każde wadliwe działanie organu pierwszej instancji może być uznane za bezprawne. Zgodne z prawem czynności organów ścigania związane z wypełnianiem ich ustawowych obowiązków nie nabierają charakteru działań nielegalnych przez to, że postępowanie organu ścigania zakończyło się postanowieniem o umorzeniu śledztwa. Odmienne ocena dowodów nie przesądza o legalności tych czynności. Z leżącym po stronie Państwa konstytucyjnym obowiązkiem zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego wiąże się ryzyko prowadzenia postępowania karnego w wypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa, które ponoszą wszyscy obywatele w interesie ochrony dobra wspólnego, a które wiąże się niekiedy z koniecznością znoszenia pewnych dolegliwości, które jednak nie rodzą obowiązku kompensacyjnego Skarbu Państwa, w wypadku, gdy nie można przypisać im znamion bezprawności. Niezgodność z prawem powinna mieć charakter niezgodności istotnej, rażącej, uzasadniającej odpowiedzialność dyscyplinarną. Podkreślał, że powodowie korzystali z możliwości zaskarżania orzeczeń wydawanych przez Prokuraturę Rejonową w Ostrołęce, a zatem podlegały one kontroli odwoławczej. Przy czym zdarzało się, że składane zażalenia nie podlegały rozpoznaniu z powodu złożenia ich po terminie przez stronę żalącą się. Nie można jednak w przyczynach leżących po stronie powodowej upatrywać uzasadnienia dla oceny działań Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce jako działań bezprawnych. Wskazywał, że gdy były ku temu podstawy, postępowania były podejmowane na nowo. Poza tym, powodowie, a zwłaszcza B. L. (1) występowała z szeregiem pism do organów nadrzędnych względem Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce z wnioskami o podejmowanie czynności kontrolnych w odniesieniu do prowadzonych przez tę prokuraturę postępowań. Nadto, powodowie mieli możliwość wystąpienia przed upływem okresu przedawnienia przeciwko osobie podejrzanej o popełnienie przestępstwa na drogę postępowania cywilnego o zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Za bezzasadne uznał zarzuty powodów dotyczące „falszywości” postanowienia z dnia 31 grudnia 2007 roku o umorzeniu śledztwa w sprawie sygn. akt 1 Ds. 897/07, bowiem nastąpiło to wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa. Taka decyzja procesowa wynikała z oceny materiału dowodowego przez Prokuratora prowadzącego sprawę, do czego był on uprawniony. Nadto, postanowieniem z dnia 8 września 2011 roku, sygn. akt Ds. 722/11 odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych, prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce podczas prowadzenia postępowań o sygn. 1 Ds. 897/07 oraz 1 Ds. 373/08 - wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego. Podobnie za bezzasadny na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego uznał zarzut „wrobienia pokrzywdzonej i jej syna”. Odnośnie zarzutów nieprawidłowości przy wykonywaniu czynności przesłuchiwanie przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w O. wskazywał, że postanowieniem z dnia 28 lipca 2008 roku odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w O. podczas przeprowadzania czynności procesowej przesłuchania w charakterze świadka Ł. L. – wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

W podnoszonej przez powodów kwestii utrudniania przez Prokuraturę Rejonową w Ostrołęce dostępu do akt spraw 1 Ds 897/07 i 1 Ds 373/08, wskazał że powódka B. L. (1) uzyskała wgląd do tych akt, jak też kserokopie dokumentów z akt. Ponadto, pismem z dnia 19 stycznia 2009 roku, sygn. akt 1 Ds. 897/07 i 1 Ds. 373/08 przesłano powódce B. L. (1) odpisy postanowień o umorzeniu postępowań przygotowawczych: 1 Ds. 897/07 i 1 Ds. 373/08. Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2013 roku, sygn. akt 1 Ds. 538/13/s Prokurator Prokuratury Rejonowej w Pułtuskum umorzyła śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień przez Prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce polegającego na usunięciu dokumentacji z akt sprawy 2 Ds. 370/03, w sprawie przekroczenia uprawnień bądź niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w O. oraz Prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce w celu osiągnięcia korzyści osobistej przez inną ustaloną osobę polegającego na niezabezpieczeniu „notesu” należącego do D. B. oraz wydawaniu decyzji procesowych z naruszeniem prawa bez sprawdzenia istotnych okoliczności, niedopełnienia obowiązków przez Prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce w toku prowadzenia i nadzorowania postępowania 1 Ds. 897/07 polegającego na nie zastosowaniu

tymczasowego aresztowania w toku postępowania przygotowawczego oraz na nie przeprowadzeniu czynności przeszukania u I. Z. (1) - wobec stwierdzenia, iż czynu nie popełniono. Z kolei w sprawie niedopełnienia obowiązków przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce polegającego na wezwaniu pełnomocnika pokrzywdzonej B. L. (1) do usunięcia braków formalnych poprzez dokonanie tłumaczenia dokumentów sporządzonych w języku angielskim w sprawie niedopełniania obowiązków przez funkcjonariuszy K. w O. polegającego na niezabezpieczeniu odcisków palców na szklanej butelce znalezionej na miejscu zdarzenia w toku postępowania 2 Ds. 748/03 - umorzono śledztwo wobec stwierdzenia przedawnienia karalności (k. 302-308). W związku z powyższym twierdzenia powodów B. L. (1) i Ł. L. o braku działań ze strony Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce uznał za niewiarygodne i nie znajdujące potwierdzenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

Ponadto, powodowie zdaniem Sadu okręgowego nie wykazali związku przyczynowego pomiędzy ewentualnie poniesioną przez nich szkodą majątkową, czy też doznaną przez nich krzywdą, a działaniami podejmowanymi przez Prokuraturę Rejonową w Ostrołęce. Powódka B. L. (1) nie wykazała, aby poniosła w związku ze sposobem prowadzenia postępowań przez Prokuraturę Rejonową w Ostrołęce szkodę majątkową. W szczególności nie wykazała, że w związku z powrotem do Polski ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej utraciła dochody w podawanej przez nią kwocie stanowiącej równowartość ponad 400 tys. złotych. Ponadto zdaniem Sądu I instancji, powódka podjęła osobiście decyzje o powrocie, w tej sytuacji powinna uwzględnić również konsekwencje jej podjęcia, w tym także finansowe. Nie ulega wątpliwości, że przeciwko powódce B. L. (1) prowadzone jest postępowanie egzekucyjne, a jej zadłużenie należy ocenić jako wysokie, jednakże źródeł jego należy szukać najpóźniej w roku 2005. Wskazać również należy, że jakkolwiek powódka B. L. (1) załączała do akt sprawy kserokopie dokumentów prywatnych, z których wynikało, że leczy ona pewne dolegliwości zdrowotne, to odnośnie powoda Ł. L. dokumentacja taka już nie została dołączona. Niemniej jednak zarówno B. L. (1), jak Ł. L. nie udowodnili, że na skutek działań pozwanego Skarbu Państwa – Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce doznali szkody niemajątkowej, która uzasadniałaby zasądzenie żądanego zadośćuczynienia. Powodowie nie wykazali w wiarygodny i przekonujący sposób, by została im wyrządzona w wyniku prowadzenia postępowań przez Prokuraturę Rejonową w Ostrołęce kwalifikowana krzywda polegająca na negatywnych przeżyciach psychicznych i moralnych, która dodatkowo doprowadziła do rozstroju ich zdrowia.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu Okręgowego, w sprawie brak było podstaw do przyjęcia, że sposób prowadzenia postępowań przez Prokuraturę Rejonową w Ostrołęce rodził odpowiedzialność Skarbu Państwa. Z tych względów Sąd Okręgowy powództwo oddalił (pkt I wyroku). Równocześnie odstąpił od obciążania powodów kosztami postępowania na podstawie art. 102 k.p.c., mając na uwadze ich sytuację majątkową, postępowania egzekucyjne prowadzone wobec powódki B. L. (1) i wysokość jej zadłużenia, a także brak dochodów (pkt II wyroku).

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 4 listopada 2015 roku wnieśli powodowie B. L. (1) oraz Ł. L., którzy zaskarżyli go w całości podnosząc, że przedłożyli wystarczające dowody na okoliczność, że Prokuratora Rejonowa w Ostrołęce od 2009 r. w ich sprawach wydawała postanowienia z obrazą przepisów 7 i 410 k.p.k. przez co naraziła powodów na „niebezpieczeństwo zdrowia, życia i mienia”, natomiast Sąd Okręgowy w Ostrołęce dokonał oceny tych przedstawionych przez powodów dowodów w sposób dowolny a nie swobodny.

Wskazywali, że Sąd Okręgowy w Ostrołęce oraz Sąd Apelacyjny w Białymstoku nie uwzględniły wniosków powodów o ustanowienie im pełnomocników z urzędu pomimo tego, że sprawa jest zawiła, obszerna i skomplikowana, a powodowie nie są z wykształcenia prawnikami. Nie zabezpieczono ich roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie KM 325/05.

Wywodzili, że dowiedli bezprawności działań, nierzetelności, zaniechań, rażących błędów popełnionych przez Prokuraturę Rejonowa w Ostrołęce.

SĄD APELACYJNY ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Apelacja powodów nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny za własne przyjmuje ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego, podziela stanowisko tego Sądu, co do zastosowanych norm prawnych przesądzających o treści zaskarżonego wyroku i stwierdza, że podnoszone przez skarżących zarzuty nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Ustalenia faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy poczynione przez Sąd Okręgowy są prawidłowe. Dokonując tych ustaleń Sąd I instancji wbrew twierdzeniom skarżących nie naruszył przepisów postępowania cywilnego w stopniu mającym wpływ na wynik sprawy, wszechstronnie rozważył zaprezentowany przez strony w sprawie materiał dowodowy, szczegółowo w uzasadnieniu omówił dowody, na podstawie których dokonał ustaleń, a dokonując ich oceny nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, o której mowa w art. 233 § 1 k.p.c. Zauważyć należy, że powodowie we wniesionej apelacji ustaleń tych nie podważyli ograniczając się jedynie do zaprezentowania dotychczasowej argumentacji oraz stwierdzenia, że złożyli niezbite dowody, na okoliczność, że (...)w sprawach prowadzonych z ich udziałem wydawała postanowienia z obrazą przepisów k.p.k. Wskazać jednak tym miejscu należało, że w celu wykazania naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., strona nie może jedynie, jak powódka, ograniczyć się do przytoczenia treści przepisów lecz musi wykazać, jakich dowodów sąd nie ocenił lub które ocenił wadliwie, jakie fakty pominął i jaki wpływ pominięcie faktów czy dowodów miało na treść orzeczenia (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2002 r., II CKN 916/00, LexisNexis nr (...)), czego w niniejszej sprawie zabrakło. Przypomnieć bowiem wypada, że tylko ocena rażąco błędna lub oczywiście sprzeczna z treścią materiału dowodowego, nieodpowiadająca zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, może czynić usprawiedliwionym zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c.

Przenosząc zatem powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, w ocenie Sądu Apelacyjnego stwierdzić należało, iż zarzuty powodów odnośnie naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. przy ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego są chybione i stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi oraz logicznie i przekonująco uzasadnionymi ustaleniami Sądu I instancji.

Odmowa ustanowienia dla powodów w niniejszej sprawie pełnomocników z urzędu nie usprawiedliwia zarzutu pozbawienia ich możliwości obrony swoich praw w procesie. Podkreślenia bowiem wymaga, że taki wniosek podlega uwzględnieniu tylko wówczas, gdy w ocenie Sądu udział profesjonalnego pełnomocnika jest potrzebny, a Sądy obu instancji takiej potrzeby nie dostrzegły, oddalając wnioski B. L. (1) i Ł. L. w tym przedmiocie. Charakter sprawy i stopień jej skomplikowania również nie uzasadniały potrzeby ustanowienia powodom pełnomocników z urzędu. Powodowie w złożonej apelacji nie wskazali nadto jakich istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności nie przedstawili w dotychczasowym postępowaniu z powodu trudności w samodzielnym podejmowaniu czynności procesowych. Tymczasem w orzecznictwie przyjmuje się, że pozbawienie strony obrony jej praw (art. 379 pkt. 5 k.p.c.) zachodzi jedynie wówczas, gdy z powodu wadliwości procesowych sądu lub czynności strony przeciwnej, będących naruszeniem konkretnych przepisów postępowania, strona nie mogła brać udziału w postępowaniu lub jego istotnej części, a skutki tych wadliwości nie zostały usunięte przed wydaniem orzeczenia. Należało uznać, że w tej sytuacji powodowie nie wykazali, że są osobami nieporadnymi lub nie mającymi wiedzy na temat reguł, według których toczy się postępowanie sądowe (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2013 roku, I CZ 51/13, LEX nr 1375317).

Wbrew zarzutom skarżących na uwzględnienie nie zasługiwał także wniosek skarżących o udzielenie zabezpieczenia dochodzonego w sprawie roszczenia. W tym kontekście ponownie przypomnieć wypada, że nawet pomijając kwestię istnienia przesłanek niezbędnych każdorazowo do udzielenia zabezpieczenia, takich jak: uprawdopodobnienie istnienia roszczenia oraz istnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, które muszą być spełnione łącznie - głównym celem postępowania zabezpieczającego jest zapewnienie wykonania mającego zapaść przyszłego orzeczenia sądowego poprzez udzielenie uprawnionym tymczasowej ochrony prawnej. Z uwagi na powyższe, niezbędnym jest jak prawidłowo dostrzegł to sąd i instancji (postanowienie k. 127-129v. akt), aby sposób sądowego zabezpieczenia roszczenia pozostawał w związku z przyszłą realizacją roszczenia w tym sensie, że ma zapewnić zaspokojenie dochodzonego roszczenia. Tymczasem w niniejszej sprawie - czego nie chcą dostrzec skarżący - żądany przez nich sposób zabezpieczenia tj. poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie KM 325/05 toczącego się

przeciwko powódce z wniosku Banku (...) SA z tytułu niewykonania zobowiązań wynikających z umowy o pożyczkę hipoteczną nr. (...) z dnia 13.12.2001r., nie ma żadnego związku z dochodzonym w niniejszej sprawie roszczeniem, w której pozwanym jest przecież Skarb Państwa – (...).

Zważywszy, na podnoszone w pozwie oraz pismach procesowych powodów okoliczności faktyczne - Sąd Okręgowy prawidłowo rozpatrywał żądania powodów w świetle przesłanek wymienionych w przepisach art. 417 § 1 k.c., 445 § 1 k.c. i art. 448 k.c. w zw. z art. 24 i 23 k.c. i w tym kontekście słusznie nie dopatrywał się podstaw do przyjęcia, że pozwany swoim zachowaniem naruszył dobra osobiste powodów bądź wyrządził im szkodę swoim bezprawnym działaniem.

Po przeprowadzeniu ponownej analizy akt sprawy pod kątem zarzutów apelacyjnych, należało stwierdzić, że powodowie, jak prawidłowo ustalił to Sąd I instancji nie dowiedli bezprawności działań lub zaniechań podejmowanych przez Prokuraturę Rejonową w Ostrołęce. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, przedstawione przez nich w apelacji argumenty stanowią jednak jedynie polemikę z prawidłową oceną tej okoliczności, dokonaną przez Sąd I instancji. Wobec tego, że ta właśnie kwestia stanowi zasadniczą podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia, wymaga ona pogłębionej analizy.

Zgodnie z art. 417 § 1 k.c., który w obecnym brzmieniu obowiązuje od dnia 1 września 2004 roku, Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej. Powtórzona za art. 77 ust. 1 Konstytucji RP przesłanka niezgodności z prawem nie jest warunkowana stwierdzeniem winy, wymaga natomiast wykazania bezprawności, która w orzecznictwie jest rozumiana jako zachowanie kolidujące z porządkiem prawnym, polegające na sprzeczności między zakresem kompetencji organu, sposobem jego postępowania i treścią rozstrzygnięcia wynikającymi z wzorca ustawowego, a jego działaniem rzeczywistym (vide: wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 8 stycznia 2002 roku, I CKN 581/99, OSNC 2002 r., Nr 10, poz. 128; z dnia 6 lutego 2002 roku, V CKN 1248/00 OSP 2002 r., Nr 9, poz. 128; z dnia 19 kwietnia 2012 roku, IV CSK 406/11, OSNC - ZD 2012/3/68).

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że przy badaniu kwestii bezprawności w analizowanym wypadku konieczne jest poddanie analizie zgodności działań podjętych przez prokuratorów lub ich zaniechań z właściwymi przepisami kodeksu postępowania karnego z uwzględnieniem przyjmowanego na ich gruncie rozumienia stosowanych uregulowań. Zabieg ten został przeprowadzony przez Sąd I instancji wszechstronnie i wyczerpująco, a jego wyniki pogłębione o analizę także aktualnych poglądów judykatury zasługują na aprobatę. W judykaturze prezentowany jest bowiem rzeczywiście pogląd, że jeżeli obowiązujące przepisy przewidują określone procedury lub nadają pewnym organom lub podmiotom określone kompetencje to działanie w ich ramach, jeśli nawet narusza sferę prawnie chronionych dóbr osobistych z reguły nie jest bezprawne, chyba, że dochodzi do wyraźnego i poważnego naruszenia przepisów polegającego na wykroczeniu poza cel i niezbędny zakres tego postępowania - co we wskazanych przez powodów postępowaniach w sprawach 1 Ds. 897/07 i 1 Ds. 373/08, prowadzonych przez Prokuraturę Rejonową w Ostrołęce nie zostało dowiedzione.

Na aprobatę zasługiwał także zaprezentowany przez Sąd I instancji pogląd, iż nie każda nieprawidłowość w działaniu władzy publicznej może być zakwalifikowana jako bezprawność w rozumieniu art. 417 k.c. Słusznie bowiem wskazano, że niejednokrotnie organ odwoławczy uchyla orzeczenie lub decyzję organu niższej instancji argumentując to odmienną oceną stanu faktycznego czy odmienną wykładnią przepisów prawa materialnego, czy też jak podkreślono w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia z powodu niewyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, co jednak nie oznacza jeszcze, że postępowanie organu pierwszej instancji może być uznane za bezprawne. W tym kontekście podkreślenia wymaga, że w odpowiedzi na skargę powódki w ww. sprawach Prokuratur Okręgowy w Ostrołęce podzieliła bowiem jedynie stanowisko powódki zaprezentowane w skardze, iż prowadzone przez Prokuraturę Rejonową w Ostrołęce postępowania wymagają uzupełnienia albowiem nie wyjaśniono wszystkich okoliczności sprawy istotnych dla podjęcia prawidłowych decyzji merytorycznych (k. 375-376 akt).

Słusznie także Sąd Okręgowy wskazywał, że z leżącym po stronie Państwa konstytucyjnym obowiązkiem zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego wiąże się ryzyko prowadzenia postępowania karnego w wypadku podejrzenia

popelnienia przestępstwa, które ponoszą wszyscy obywatele w interesie dobra wspólnego, w tym także pewnych dolegliwości, które jednak nie rodzą po stronie Skarbu Państwa obowiązku kompensacyjnego. Aby bowiem taki obowiązek powstał niezgodność zachowania z prawem powinna mieć charakter niezgodności istotnej i rażącej.

Weryfikując zatem sposób postępowania prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce w okolicznościach sprawy, poprzez pryzmat przywołanych wyżej przepisów i w kontekście wywiedzionej apelacji, Sąd Apelacyjny nie stwierdza w podjętych przez nich czynnościach znamienia bezprawności, skoro spełnione były przesłanki natury faktycznej i prawnej uzasadniające ich podjęcie. Należy stanowczo podkreślić, że za czyn niedozwolony może być uznane tylko takie zachowanie organu ścigania, które w szczególności polegało na wszczęciu i prowadzeniu postępowania karnego, pomimo oczywistego braku dowodu winy, czy też ze świadomością sfabrykowania takich dowodów lub z pominięciem przepisów procedury. Nie ma natomiast przesłanek, aby dopatrywać się bezprawności działania w czynnościach podejmowanych w sprawie przez prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce, skoro jak już wyżej wskazano działali oni w ramach obowiązujących przepisów i zgodnie z ich treścią.

Mając powyższe na uwadze, apelację powodów jako pozbawioną uzasadnionych podstaw, należało oddalić na mocy art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania za instancję odwoławczą, w tym o kosztach zastępstwa procesowego na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa orzeczono stosownie do treści art. 102 k.p.c. W ocenie Sądu Apelacyjnego z uwagi na trudną sytuację materialną powodów, zwolnionych od kosztów w niniejszej sprawie w całości - brak było podstaw do obciążania ich kosztami zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego w kwocie 5 400 złotych w całości. Dlatego też odstąpiono od obciążania ich tymi kosztami odpowiednio ponad kwoty po 250 złotych.

(...)